

Nr 46.

Av herr **Eurén**, om ändrad lydelse av 6 § 2 mom. i förordningen angående försäljningen av vin och öl.

Den, uti kungl. förordningen av den 9 juni 1905 angående försäljning av vin och öl, åt gästgivare tillåtna rätt att till resande utskänka öl i samband med servering av mat har, såsom allmänt torde vara känt, missbrukats därbän, att en stor del av landets gästgivaregårdar äro ruskiga ölkrogar och ett tillhåll för de personer å vederbörande orter, som till övermått vilja förtära rusgivande drycker.

Dessa personer komma till gästgivaregården dels efter häst, dels i bil, dels på velociped och dels till fots, och ehuru de äro närboende, göra de anspråk på att vara *resande* och såsom sådana erhålla öl. Utskänkningsen av öl skall visserligen ske i samband med servering av mat, men matsserveringen till ifrågavarande personer består vanligen av endast en smörgås, som ofta får stå oäten och tjäna som en viss skylt för lagenligheten, under det utskänkningsen av öl äger rum i stor myckenhet; vilket tydligt visar att det icke är behov av mat, utan fastmera begäret att dricka öl, som här skall tillfredsställas, och vanligtvis avlägsna de sig icke från gästgivaregården förr än de blivit mer eller mindre berusade, då slagsmål och oordningar ofta förekomma.

Saken förvärras också därigenom att det isynnerhet är ortens mindre bemedlade personer som på detta sätt förstöra en stor del av sin arbetsförtjänst, och de som äro familjeförsörjare lämna sin familj åt fattigdom och umbäranden, för att kanske förr eller senare falla samhället till last.

Att nu här påpekade förhållanden äro till stort förfång och allmän förargelse för såväl närboende ordningsälskande personer som ock för de lokala myndigheterna, torde envar kunna förstå.

Jag är förvissad, det icke varit lagstiftarens mening, att här berörda missförhållanden skulle få äga rum under skydd av anförda kungl. förordnings bestämmelse rörande gästgivares rätt att till resande utskänka öl.

Med anledning härav vågar jag vördsamt föreslå,

att riksdagen ville besluta, att 6 § 2 mom. i kungl. förordningen den 9 juni 1905 angående försäljning av vin och öl måtte erhålla följande ändrade lydelse:

6 §.

2. Gästgivare äge utan särskilt tillstånd rätt att till resande utskänka öl i samband med servering av mat, dock icke till de som hava sin bostad inom 10 km. avstånd från gästgivaregården.

Vördsamt anhålles, att vederbörande utskott må göra de ändringar och omformuleringar i ovanstående förslag, som för vinnande av motionens syfte kan anses erforderliga.

Stockholm den 25 januari 1915.

E. Eurén.
